

BULLETIN KLUBU REKTORŮ

• červenec/srpen 1992 • ročník I • číslo 4

O b s a h

Dopis prezidentu ČSFR	2
Kondolenční dopis k úmrtí kardinála Tomáška	3
M. Jelínek: Bruselská diskuse o Memorandu k vysokému školství v Evropském společenství	4
M. Černohorský: Jaké postavení a financování Konference rektorů?	9
Návštěva sekretariátu Rakouské konference rektorů	12
Symposium Schola "Comenius"	14
Informační bulletin Evaluace	15

DOPIS PREZIDENTU ČSFR

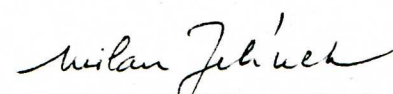
Vážený pan
Václav Havel
prezident ČSFR
119 08 Praha 1 – Hrad

V Brně dne 20. července 1992

Vážený pane prezidente,

jménem české části Klubu rektorů Vám posílám jako předseda Klubu projev solidárnosti českých vysokých škol s Vámi. Chápeme důvody, které Vás vedly k abdikaci, a proto s Vaším rozhodnutím souhlasíme, i když Vašeho odchodu z prezidentské funkce litujeme. Prohlašujeme, že stojíme za hodnotami, které jste hájil jako český spisovatel, zastávce lidských a občanských práv a po revoluci 1989 jako prezident Československé republiky. V duchu Vašich zásad budeme prosazovat principy demokracie, humanity a etiky nejen na našich vysokých školách, ale v životě našeho národa vůbec.

Přejeme si, abyste jako člověk, který si získal ve světě svými etickými postoji všeobecné uznání, zůstal činný v politickém životě českého státu a nadále vnášel do politiky zásady mravnosti a odpovědnosti. Ujišťujeme Vás, že vysoké školy zůstanou Vaší oporou a že čeští rektori Vás budou podporovat při všech akcích, které podniknete pro posilování demokracie, lidskosti a mravnosti české společnosti.

Prof. Dr. Milan Jelínek
předseda Klubu rektorů

KONDOLENČNÍ DOPIS K ÚMRTÍ KARDINÁLA TOMÁŠKA

**Arcibiskupství pražské
Mons. Miloslav Vlk
arcibiskup pražský a primas český
Hradčanské nám. 16
119 02 Praha**

V Brně dne 11. srpna 1992

Vaše Eminence,

Jménem Klubu rektorů českých a slovenských vysokých škol, který sdružuje 42 členů-rektorů, vyslovujeme katolickému duchovenstvu a Vám osobně hlubokou soustrast k úmrtí Jeho Eminence Františka kardinála Tomáška. Nejen katolická církev, ale i náš národ ztrácí v zemřelém významného muže, který se zapsal trvale do dějin českého duchovního života a české kultury. Vysoce jsme si ho vážili jako osobnosti mravní, která neohroženě hájila v období totalitarismu lidská práva; statečně vystupoval na obranu svobody a bránil církev proti pokusům vytlačit ji z duchovního života národa.

Vděčný národ nikdy nezapomene zásluh kardinála Františka Tomáška.

Jménem rektorů českých a slovenských vysokých škol

Prof. PhDr. Milan Jelínek
rektor Masarykovy univerzity v Brně
předseda Klubu rektorů

BRUSELSKÁ DISKUSE O MEMORANDU K VYSOKÉMU ŠKOLSTVÍ V EVROPSKÉM SPOLEČENSTVÍ

Jako předseda Klubu rektorů českých a slovenských vysokých škol jsem byl pozván do Bruselu (10. června 1992) na diskusi, která měla na základě *Memoranda k vysokému školství v Evropském společenství* posoudit zásady, jimiž se bude v příštích letech řídit ve vysokoškolské politice Evropské společnosti. Spolu s představiteli Konference polských a maďarských rektorů jsem měl statut hosta, kterému bylo ovšem vyhrazeno právo zasahovat do diskuse.

Vzhledem k tomu, že jsem Memorandum dostal až na bruselském shromáždění, které bylo svoláno Koordinačním výborem Konferencí rektorů členských zemí Evropského společenství, nemohl jsem k Memorandu shromáždit názory českých a slovenských vysokých škol. V podobném nevýhodném postavení byli i představitelé rektorů polských a maďarských. Přesto se mi podařilo zvládnout asi čtyřicetistránkový text Memoranda, takže jsem mohl vyslovit názor, do jaké míry mohou české a slovenské vysoké školy přijmout principy, které jsou v textu formulovány. Upozornil jsem na to, že české a slovenské vysoké školství potřebuje jisté období, které lze odhadnout na 3–5 let, pro transformaci, jež mu umožní přiblížit se po organizační stránce vysokému školství západoevropskému. Ujistil jsem shromáždění, že české a slovenské vysoké školy si přes indoktrinační zásahy v letech 1948–1989 zachovaly poměrně vysokou odbornou úroveň, takže pro transformaci jsou v Československu příznivé podmínky.

Z jednání v plénu, z diskusí o přestávkách a z různých neformálních rozhovorů se mi podařilo získat obraz o funkci Koordinačního výboru (Liaison Committee). Je to orgán, v němž jsou zastoupeny národní konference rektorů nebo prezidentů univerzit Evropského společenství. Členy Koordinačního výboru jsou tyto organizace vysokých škol:

Belgie:	Conseil Interuniversitaire des Universités Françaises (CIUF) a Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).
Dánsko:	Rektorkollegiet.

Francie:	Conférence des Présidents d'Universités (CPU).
Holandsko:	Rectoren College.
Irsko:	Committee of Heads of the Irish Universities.
Itálie:	Conferenza Permanente dei Rettori delle Università Italiane.
Lucembursko:	Centre Universitaire de Luxembourg.
Německo:	Hochschulrektorenkonferenz (HRK).
Portugalsko:	Conselho de Reitores das Universidades Portuguesas.
Řecko:	Conference of Greek Rectors.
Španělsko:	Conferencia de Rectores de las Universidades del Estado.
Velká Británie:	Committee of Vice-Chancellors and Principals of the Universities of the United Kingdom (CVCP) a Committee of Directors of Polytechnics (CDP).

Národní organizace rektorů v jednotlivých státech Evropského společenství se od sebe liší jak náplní své činnosti, tak i organizací a tyto rozdíly zůstanou respektovány i v budoucnosti. Orgány Evropského společenství odpovědné za vysokoškolskou politiku nemají v úmyslu vykonávat tlak na sjednocování programů a organizace vysokého školství v jednotlivých zemích, ale chtějí dospět k takovému stavu, který by umožňoval mobilitu studentů i vyučujících. Prostřednictvím reprezentantů jednotlivých členských zemí v Koordinačním výboru jsou zastoupeny ne všechny vysoké školy. Odhaduje se, že Koordinační výbor pokrývá asi 70 % západoevropského vysokého školství. Je zajištěna spolupráce s jinými nadnárodními organizacemi: se Stálou konferencí rektorů evropských univerzit (Standing Conference of Rectors, Presidents and Vice-Chancellors of the European Universities — CRE) a s Evropskou asociací vysokoškolských institucí (European Association of Institutions in Higher Education — EURASHE). K poradám Koordinačního výboru jsou zváni představitelé konferencí rektorů z evropských zemí stojících mimo Evropské společenství (European Free-Trade Association — EFTA) a nově bylo rozhodnuto, aby byli jako hosté přizváni i představitelé konferencí a klubů rektorů ze střední a východní Evropy.

V diskusi v Bruselu bylo konstatováno, že se Memorandum k vysokému školství v Evropském společenství přijímá přes některé programatické i formální nedostatky jako důležitý dokument pro vývoj vysokého školství v budoucí Evropě. Zvlášť se oceňují jeho evropské dimenze a jeho důraz na ekonomickou stránku vývoje evropského vysokého školství. Za správné bylo uznáno posílení spolupráce vysokých škol se světem podnikání a výroby a rychlé využívání výsledků vědeckého bádání v praxi. Vzhledem k tomu, že sjednocená Evropa bude potřebovat mnoho specialistů, schválili účastníci diskuse o Memorandu záměr zvyšovat počet vysokoškolských studentů; nesmí se to však dít na újmu kvality výuky. Bylo doporučeno, aby si vysoké školy zachovávaly svou specifickou a jejím rozvíjením se navzájem doplňovaly (princip subsidiárnosti byl obecně přijat).

Zástupci národních konferencí se vyslovili kladně pro Maastrichtskou smlouvu, která vytvoří příznivější podmínky pro spolupráci mezi vysokými školami v různých členských státech. Proto vítají pasáže smlouvy o nutnosti zvýšené spolupráce ve vědě a vysokoškolském vzdělávání a o potřebě financovat zejména základní výzkum ze společných finančních zdrojů.

V diskusi o Memorandu zazněly hlasy, které poukazovaly na to, že Memorandum neoceňuje dostatečně úlohu univerzit ve vědeckém bádání a neopírá se o výsledky jejich už osvědčené spolupráce s výrobními a hospodářskými podniky. Badatelské a výukové programy univerzit ve většině zemí patřících do Evropského společenství byly přizpůsobeny požadavkům, které klade na vědecký výzkum a na vysokoškolské vzdělávání hospodářská a výrobní praxe. Už před vydáním Memoranda si univerzity uvědomily, že je třeba podstatně zvýšit počet studentů, a vytvořily pro to předpoklady. Pokročily i práce na systému hodnocení úrovně vědecké a pedagogické činnosti univerzit.

Účastníci diskuse se vyjadřovali kriticky k jednostranně ekonomickému zaměření Memoranda a poukazovali na to, že v něm není dostatečně zdůrazněna funkce univerzit při vytváření návyků k nezávislému myšlení a při rozvíjení tvůrčích sil společnosti. V univerzitách není možné vidět jen nástroje ekonomického rozvoje; jsou to především střediska pěstování kultury, výchovy k samostat-

nému myšlení a také provádění základního výzkumu. Je důležité, aby z vysokých škol odcházeli absolventi s tvůrčími vědeckými schopnostmi, s předpoklady pro kritické myšlení a s vědomím odpovědnosti za vývoj společnosti.

Ačkoli Memorandum předpokládá značný růst kapacity vysokých škol, nedává konkrétnější odpověď na to, z jakých zdrojů se bude jejich rozvoj financovat. Zvláště bude třeba vypracovat pravidla pro financování vědeckých a pedagogických programů ze zdrojů Evropského společenství. Prioritu by měly mít akce posilující evropskou integraci, ale na druhé straně integrační tendence nesmějí vést k tomu, aby se postupně ztrácela diverzifikace vysokých škol v jednotlivých členských zemích. Je žádoucí, aby si jednotlivé vysoké školy zachovávaly svou specifickou, ale aby zároveň stanovily pravidla pro mobilitu studentů i vyučujících. Po přijetí Maastrichtské smlouvy je totiž třeba počítat s velkým pohybem lidí v rámci Evropského společenství, a proto je třeba pro tuto mobilitu vytvořit legislativní i ekonomické předpoklady.

Podle názoru některých diskutujících nevěnuje Memorandum náležitou pozornost autonomii vysokých škol. Bylo doporučeno, aby Memorandum převzalo formulace, které obsahuje Magna charta evropských univerzit vypracovaná v roce 1988 v Boloni. Zde je univerzita definována jako *autonomní instituce, která vytváří a předává kulturu pojatou kriticky prostřednictvím výzkumu a vzdělávání*. Podle boloňské Charty *svoboda bádání, výuky a vzdělávání je základním principem života univerzity*. Integrační tendence v Evropském společenství nejen nesmějí autonomii vysokých škol oklešťovat, nýbrž musí jí dát ještě větší prostor. Jen autonomní vysoké školy mohou plnit úkoly, které před ně staví vývoj společnosti, jen ony mohou zajistit potřebnou diverzifikaci výzkumu i výuky. Ze zkušenosti je také známo, že si autonomní školy dovedou lépe poradit s otázkami finančními. Proto by mělo Memorandum podněcovat členské země Evropského společenství, aby svým zákonodárstvím zvyšovaly autonomnost vysokých škol.

Autonomie vysokých škol nesmí být v rozporu s nutností hodnotit úroveň jejich vědecké a pedagogické činnosti. Je nedostatkem Memoranda, že jeho část zabývající se evaluací úrovně vysokých škol je příliš obecná. Podle názoru

některých diskutujících by bylo třeba pracovat na obecném evaluačním systému, který by ovšem nesměl mít za následek omezování autonomie vysokých škol. Memorandum by také mělo přiznat větší úlohu akademickým funkcionářům, neboť jejich činnost má značný vliv na úroveň vysokých škol.

Já jsem se zapojil do diskuse dvakrát. V podstatě jsem vyslovil souhlas s Magnou chartou evropských univerzit z roku 1988 a také s Memorandem, které je pro české a slovenské vysoké školy přijatelné. Připojil jsem se ke kritice předsedů národních konferencí rektorů, podle níž je text Memoranda koncipován příliš "ekonomicky". Obrátil jsem se na představitele západních vysokých škol, aby podporovali integraci středoevropských a východoevropských sdružení rektorů do Koordinačního výboru. Na přímý dotaz jsem ujistil Koordinační výbor, že spolupráce mezi českými i slovenskými rektory bude pokračovat i při případných státoprávních změnách Československa.

Druhý můj příspěvek se týkal vztahu mezi vysokými školami a Akademií věd. Informoval jsem o postupné transformaci Akademie, o vůli k vědecké spolupráci mezi ní a vysokými školami a o přípravě fúze menších akademických ústavů s vysokými školami.

Doporučuji, aby náš Klub rektorů byl s Koordinačním výborem v těsných kontaktech a abychom usilovali o plnoprávné členství. V diskusi v Bruselu se prokázalo, že rozdíly mezi západoevropským a naším vysokým školstvím nejsou tak velké, jak by se mohlo předpokládat podle víc než čtyřicetileté izolace našich vysokých škol od Západu. Integrační proces může proběhnout bez velkých potíží.

Milan Jelínek

JAKÉ POSTAVENÍ A FINANCOVÁNÍ KONFERENCE REKTORŮ?

Při rozhodnutí, že Klub rektorů se nebude institucionalizovat (Plzeň, 17.–18. 1. 1992), nebylo pamatováno na to, že některé organizační záležitosti, které by při institucionalizaci vyplývaly automaticky ze stanov, je třeba řešit zvláštním usnesením rektorů. Následující stať je podnětem k zamyšlení nad funkcí současného stavu.

Sdružení představitelů vysokých škol v jednotlivých evropských zemích mají různé názvy. Nejčastějším označením je Konference rektorů.

Postavení Konference rektorů

Konference rektorů může zaujímat mezi institucemi působícími v oblasti vysokého školství některé z těchto postavení:

- (A) Konference rektorů je oficiální institucí s definovanými povinnostmi a právy. Postavení Konference rektorů je dáno zákonnou nebo jinou veřejně-právní normou.
- (B) Konference rektorů je svébytným organismem přičleněným k organizaci s právní subjektivitou. Postavení Konference rektorů je dáno jejími spontánními aktivitami a povahou vazby s organizací, jejíž právní subjektivitu využívá.
- (C) Konference rektorů je volným sdružením rektorů, scházejících se občas na pozvání některého z nich. Konference rektorů má povahu ničím neomeзованého diskusního klubu.

Podle postavení Konference rektorů jsou rozdílné i její vztahy k vnitrostátním a zahraničním institucím. V našich podmínkách jsou to především

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR;

Ministerstvo školstva, mládeže a športu SR;

Rada vysokých škol ČR;

Rada vysokých škôl SR;

Výbor pro vědu, vzdělávání a kulturu ČNR;

Výbor pre vedu, vzdelavanie a kultúru SNR;

Rada vlády ČR pro vědu a technologie;

Rada vlády SR pre vedu a techniku;

Akreditační komise vlády ČR;

Akreditačná komisia vlády SR.

Nejjednodušší, ale také nejméně významné jsou vztahy v případě *varianty C*, tj. kdy Konference rektorů je pouhý diskusní klub. Klub může ze svých zasedání sice vydávat různá prohlášení, ale jejich respektování je věcí zájmu a dobré vůle adresáta. V závislosti na přirozené autoritě Klubu mohou mít ovšem jeho stanoviska značnou váhu zejména v oblasti mocenského vlivu jednotlivých rektorů.

Varianta B vyžaduje narozdíl od varianty C určitou vnitřní organizaci sdružení rektorů, byť formálně neinstitucionalizovaného. Jde o zajištění vnitřní informovanosti a o administrativně-organizační zabezpečení vztahů s různými institucemi.

V organizačně nejnáročnější *variantě A* je Konference rektorů oficiálním činitelem v záležitostech republikového vysokého školství a je institucí reprezentativně nespornou i z hlediska mezinárodního.

Financování Konference rektorů

Rozdílná organizační náročnost a povaha a míra aktivit při jednotlivých variantách se odráží i v rozdílné úrovni potřeb materiálního zabezpečení Konference rektorů.

Varianta C nevyžaduje žádná zvláštní opatření. Jednotlivé schůzky, resp. zasedání rektorů organizuje jeden z nich a náklady kryje každý účastník individuálně. — **Varianta B** vyžaduje prostředky na krytí nákladů aktivit i jiných, než jsou jen samotná zasedání. Rozhodování o míře a finanční náročnosti aktivit, způsob získávání potřebných prostředků a jejich rozpočtově kvalifikovaná alokace, jakož i kontrola hospodaření nemohou být uspokojivě zabezpečeny bez existence jasných pravidel. Taková pravidla musí sdružení rektorů mít bez

ohledu na to, je-li formálně institucionalizováno nebo ne. — Ve *variantě A* jsou problémy řešeny automaticky — to neznamena, že bezproblémově —, přičemž je ovšem jejich spektrum širší (členské příspěvky v mezinárodních institucích, nákladnost zahraničních styků vůbec atd.).

Aktuální problematika

V našich podmínkách jsou aktuální zejména tyto otázky:

1. Vztah ministerstva školství, Rady vysokých škol a Konference rektorů.
2. Začlenění Konference rektorů do soustavy republikových institucí působících ve vysokém školství.
3. Vnitřní organizace Konference rektorů.

Přirozeným důsledkem republikové báze školství jsou jeho rozdíly i v oblasti vysokých škol. Způsob řešení uvedených otázek v České republice a ve Slovenské republice ukáže míru shody, z níž bude možno vyvodit závěry pro postupy Konference rektorů v záležitostech vnitrorepublikových i zahraničních.

Závěr

Navrhuji, aby na nejbližším zasedání Klubu rektorů českých a slovenských vysokých škol byla ustavena skupina rektorů (například šestičlenná, s republikově paritním zastoupením), která by se v operativní spolupráci se všemi rektory zabývala (1) vztahem ministerstva školství, Rady vysokých škol a Konference rektorů, (2) začleněním Konference rektorů do soustavy republikových institucí působících ve vysokém školství, (3) vnitřní organizací Konference rektorů.

Po formulaci vlastních představ by mělo dojít k partnerským jednáním zejména s představiteli příslušné Rady vysokých škol a s představiteli příslušného ministerstva školství.

Martin Černohorský

NÁVŠTĚVA SEKRETARIÁTU RAKOUSKÉ KONFERENCE REKTORŮ

V Bulletinu Klubu rektorů č. 3, s. 6, byla uveřejněna informace o navázaní kontaktu s Rakouskou konferencí rektorů (ÖRK). Ve zprávách ÖRK byla otištěna následující informace.

Zpráva o zasedání presidia Rakouské konference rektorů se zástupci Klubu rektorů ČSFR dne 22. května 1992.

Účelem setkání byla neformální výměna názorů a ideí s rektory českých a slovenských vysokých škol. Hosté ze sousedních zemí projevíli zájem především o rakouské reformní snahy a o diskusi o odborných vysokých školách (Fachhochschulen). Pro naše presidium bylo zase zajímavé dozvědět se, že některá opatření zamýšlená při reformě jsou v ČSFR už skutečností a že jsou s nimi i praktické zkušenosti (rozdělení úloh rektor/senát, vědecká rada atd.). Pokud se týče strukturálních přeměn, kolegové ze sousední země získali hodnotné podněty a cílové představy examinační akce OECD. Rakouské presidium je pozváno k účasti na nejbližším zasedání Klubu rektorů v Bratislavě 25. a 26. září 1992.

V souladu s domluvou z 22. 5. 1992 se 10. 7. 1992 uskutečnila návštěva sekretariátu ÖRK. S úřadujícím generálním sekretářem ÖRK panem Mag. Wolfgangem Nedobitym jednali M. Černohorský (rektor pověřený péčí o Kancelář KR) a M. Fojtíková (tajemnice KR) o těchto bodech:

- (1) Analogie struktur ÖRK a KR.
- (2) Organizace a technické vybavení sekretariátu ÖRK.
- (3) Financování ÖRK.

Sekretariát ÖRK má úkoly, jimž odpovídají zamýšlené aktivity Kanceláře Klubu rektorů a Agentury Rady vysokých škol. V sekretariátu ÖRK vybaveném moderní počítačovou a kancelářskou technikou je 11 systemizovaných míst. Pracovníci sekretariátu jsou státními zaměstnanci. Převážná část financí na činnost ÖRK je ze státního rozpočtu, jisté prostředky poskytuje Společnost pro podporu ÖRK; relativně malý příspěvek vzniká vlastní hospodářskou činností sekretariátu.

ÖRK vydává publikace s vysokoškolskou tematikou a vedle příležitostných tisků, např. k problematice reformy rakouského vysokého školství, i reprezentativní trimestrální revui PLENUM (Publikationen zu Leistung, Evaluation, Neuorganisation, Universitäts-Management). Značnou informační hodnotu má Pressespiegel — obsáhlý soubor článků a zpráv z rakouského tisku, týkajících se vysokého školství; např. číslo zahrnující červen 1992 má na 42 stranách A4 celkem 107 samostatných položek, tematicky rozčleněných do oddílů *Hochschulpolitik* (*Universitätsreform, Fachhochschulen, Neugewählte Rektoren, EG, Frauen*), *Bildung/Schule, Studium/Studenten/Stipendien, Einzelne Hochschulen im Spiegel der Presse, Akademiker, Forschungs- und Technologiepolitik*.

Marie Fojtíková

SCHOLA "COMENIUS"**Blatnice, 21.-27. 9. 1992**

Na přání rektora Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze Prof. ak. soch. Jiřtha Harcuby otiskujeme následující informaci.

V Blatnici u Hodonína se symbolicky schází skupina učitelů vysokých škol, aby pracovala na vinohradu, kde kdysi pracoval J. A. Komenský. Po práci v duchu Komenského nedělní školy povedeme rozpravu o všenápravě věcí lidských — zejména k otázkám výchovy.

- (1) Co je dnes při výchově podstatné.
- (2) Podíl umění a tvořivosti při výchově.
- (3) Jak organizovat alternativní školu k otázkám globálním, aniž se stane institucí.

Každý z účastníků může oslovit další, kteří by se k těmto otázkám vyjádřili. Symposium se tak distanční formou stane i mezinárodním.

Výsledkem symposia bude videozáznam o aktivitách účastníků symposia a sborník příspěvků přímých i nepřímých účastníků.

Program: 22. 9. 1992 — Formy alternativní školy
23. 9. 1992 — Výchova k ekologickému myšlení
24. 9. 1992 — Filosofie výchovy

Diskusní příspěvky zašlete do konce srpna 1992 na VŠUP, náměstí Jana Palacha 80, 116 93 Praha 1.

Prof. ak. soch. Jiří Harcuba

INFORMAČNÍ BULLETIN EVALUACE

V letošním roce začal vycházet informační bulletin pro otázky evaluace ve vysokém školství. V redakčním úvodu se píše:

Zájemcům o mezinárodní zkušenosti s hodnocením kvality činnosti vysokých škol hodlá Centrum pro studium vysokého školství zprostředkovat nové informace, a to pomocí tohoto bulletinu, který má charakter občasníku. Zároveň bude v podobě přílohy zpřístupňovat metody evaluace, tak jak se v jednotlivých zemích postupně objevují a ověřují. Ze tří dosud vyvinutých druhů evaluace — interní, externí a strategické — budou preferovány metody interní (unitární) evaluace, kterou si provádějí fakulty samy, aby získaly objektivní obraz o kvalitě svého života a činnosti, a tím i odrazový můstek pro jejich zlepšení. Vydavatelé bulletinu budou vděční za jakékoli podněty a návrhy, které by mohly vysokým školám pomoci v jejich úsilí o znovuzačlenění do světového dění.

Každé z prvních dvou čísel obsahuje na svých čtyřech stranách A4 se třemi, resp. čtyřmi stranami přílohy informace vesměs zajímavé a zčásti podnětné pro organizátory vysokoškolského pedagogického procesu. Bulletin najde své čtenáře nepochybně na každé vysoké škole. Užitečný může být zejména pro akademické funkcionáře pečující o pedagogickou činnost.

Bulletin vydává Centrum pro studium vysokého školství (118 00 Praha 1, U lužického semináře 13) ve spolupráci s vědeckopedagogickým pracovištěm Vysoké vojenské školy pozemních vojsk Vyškov. Editory jsou D. Tollingerová (CSVŠ) a P. Štefaňo (VVŠPV). Bulletin je neprodejný.

Redakce: M. Černohorský, M. Fojtíková.

Vydavatel: Kancelář Klubu rektorů, Masarykova univerzita,
Burešova 20, 601 77 Brno.
Tel. 05-757000, fax 05-756125.

Určeno pro potřebu Klubu rektorů.